

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/21/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623200709
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5623200709.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci rozvodu manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu: B. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX/X, D. P. - F., v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, IČO: 30 794 536, vo veci navrhovateľky: L. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX/X, D. P. - F., právne zastúpená advokátkou JUDr. Ing. Ivanou Kožákovou, so sídlom pracoviska Garbiarska 905, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 51 918 382, proti manželovi: U. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX/X, D. P. - F., právne zastúpený advokátom JUDr. Jaroslavom Kiapešom, so sídlom Štúrova 4330/31, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 34 286 381, na čas po rozvode manželstva, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe odvolania matky proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 20P/18/2023-81 zo dňa 19.06.2023, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 20P/18/2023-81 zo dňa 19.06.2023 v
napadnutých výrokoch II. a III. p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd výrokom I. určil, že mal. B. J., nar. XX.XX.XXXX sa do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 20P/18//2023 zveruje do osobnej starostlivosti matky. Výrokom II. rozhodol, že otec je do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedeného Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 20P/18/2023 oprávnený stýkať sa s maloletou B. J., nar. XX.XX.XXXX každú nedeľu od 10:00 hod. do 12:00 hod. za prítomnosti matky v Detskom kútiku Handy Dandy v RGB Liptov, obchodno-zábavné centrum, na adrese O. F. XXXX/X, D. P. a III. rozhodol, že v prípade, ak sa styk otca s maloletou nebude môcť z vážnych dôvodov realizovať, rodičia sú povinní navzájom si oznámiť túto skutočnosť najneskôr 24 hodín pred začiatkom styku.

2. Navrhovateľka podala na súd prvej inštancie dňa 10.03.2023 návrh na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej B. J., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode. Navrhovateľka navrhla zveriť maloletú B. na čas po rozvode do jej osobnej starostlivosti a otca zaviazat' vyživovacou povinnosťou. Poukázala na to, že posledné spoločné bydlisko manželov je na adrese trvalého bydliska, kde sa toho času zdržiava iba navrhovateľka s maloletými deťmi, manžel sa odsťahoval. Z manželstva pochádza jedno maloleté dieťa, a to B. J.. Manželstvo bolo uzavreté dňa XX.XX.XXXX v D. P. a u oboch manželov ide o prvé manželstvo. Uviedla tiež dôvody rozvodu manželstva ako i poukázala na skutočnosť, že maloletá B. navštevuje 2. triedu Materskej školy - O. v D. P.. Z predchádzajúceho vzťahu má navrhovateľka dve maloleté deti, ktoré navštevujú základnú školu.

3. V priebehu konania podal manžel návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha zverenia maloletej B. na čas do rozvodu do osobnej starostlivosti matky a úpravy styku s maloletou každú nedeľu od 10:00 hod. do 12:00 hod. v prítomnosti matky v byte matky, eventuálne po vzájomnej

dohode rodičov v regióne mesta D. P.. Poukázal na to, že navrhovateľka pred podaním návrhu na rozvod manželstva vyzvala manžela, aby opustil byt, spoločnú domácnosť, ktorý je v jej výlučnom vlastníctve, obvinila manžela zo sexuálneho zneužívania podľa § 201b ods. 1 Trestného zákona voči vlastnej maloletej dcére B., na základe čoho je vedené trestné stíhanie pre prečin sexuálne zneužívanie, kde sa doposiaľ vykonávajú procesné úkony, avšak ku dňu podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nebolo nikomu vznesené obvinenie. Po trestnom oznámení navrhovateľka napriek dožadovaniu manžela, aby umožnila styk s maloletou v jej prítomnosti, v záujme zachovania citového vzťahu otca s dcérou, toto navrhovateľka odmietla s odôvodnením, že pokiaľ nebude rozhodnuté v trestnom konaní, žiadny styk navrhovateľovi neumožní. Pre vývoj dieťaťa je dôležité, aby trávil čas aj so svojím otcom, nielen s matkou. Postojom matky podľa otca maloletého dieťaťa sú upierané práva dieťaťa, a takisto i jemu, a to rodičovské práva. Dcéru nevidel od 27.02.2023.

4. K podanému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa vyjadrila navrhovateľka tak, ako zhrnul okresný súd v odseku 3 svojho rozhodnutia, kde zotrvala na stanovisku, ako bolo avizované na poslednom informatívnom stretnutí rodičov zo strany matky, považuje za nevyhnutnú otázku kontaktu otca s maloletou a úpravu styku posúdiť, prípadne dohodnúť až po odbornom vyšetrení, resp. posúdení ich vhodnosti pre maloletú znalcom z odboru pedopsychológie prípadne pedopsychiatrie a taktiež po prípadnom vyšetrení otca znalcom

z odboru psychiatria - sexuológia, keďže podľa záverov doposiaľ vykonaného znaleckého dokazovania sa u maloletej nekonštatujú sklony ku klamstvám, vymýšľaniu si, ani k vedomému účelovému spracovaniu skutočnosti a taktiež vzhľadom na prežitú udalosť a aktuálnu situáciu maloletej, v neposlednom rade na závery vykonaného znaleckého dokazovania v predmetnej trestnej veci. Tiež poukázala na to, že trestná vec bola postúpená z Obvodného oddelenia Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši s ohľadom na potrebu zmeny doterajšej právnej kvalifikácie skutku na závažnejší trestný čin. Otec bol matkou prostredníctvom ich právnych zástupcov požiadaný, aby v záujme maloletej akceptoval aktuálne prebiehajúce vyšetrovanie ohľadom produkcie maloletej, keď ich riadne vyšetrovanie by malo byť aj v jeho záujme.

5. Okresný súd s poukazom na § 360 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), § 367 ods. 1 CMP, § 2 ods. 1, 2 CMP, podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 325 ods. 1 CSP, § 326 ods. 1, 2 CSP, § 329 ods. 1 prvá veta CSP, § 329 ods. 2 CSP, podľa § 330 ods. 1 a 2 CSP, podľa čl. 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia otca maloletého dieťaťa vyhovel tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia okresného súdu. Poukázal na to, že pre nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutná potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechaná na úvahe súdu. Civilný mimosporový poriadok ako osobitný, teda špeciálny právny predpis v § 360 a nasl. zakotvuje niektoré ustanovenia o neodkladných opatreniach, a to vo veciach ochrany maloletého, vo veciach výživného, vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého, o povolení súdu na výkon oprávnenia vo veci starostlivosti o maloletých. Tento zákon neupravuje osobitnú úpravu týkajúcu sa neodkladných opatrení vo veciach úpravy styku rodiča s maloletým dieťaťom. Len demonštratívne v § 325 ods. 2 CSP uvádza niektoré príklady neodkladných opatrení, ktoré súd môže nariadiť.

6. Okresný súd uviedol, že predmetom konania vo veci samej je rozvod manželstva rodičov maloletej B. J. a úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas po rozvode. Súd zveril maloletú na čas do právoplatného skončenia konania vo veci do osobnej starostlivosti matky, hoci je možné konštatovať, že dieťa aktuálne nie je v ohrození, je v starostlivosti matky, ktorá zabezpečuje každodennú starostlivosť. Rodičia maloletej nežijú v jednej domácnosti, sú v rozvodovom konaní, z čoho vyplýva zmenená situácia v rodine, ktorej dôsledkom bolo rozhodnutie o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky do času, kým súd rozhodne vo veci samej.

7. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v ods. 18 uviedol „Pokiaľ sa týka styku, zo spisového materiálu mal súd preukázané, že rodičia sa nedokážu dohodnúť o úprave styku otca s maloletým dieťaťom. Rodičovský vzťah je napätý jednak z dôvodu rozvodu a jednak z dôvodu, že matka podala na otca trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu sexuálneho zneužívania maloletej B.. Súd sa výlučne pre účely rozhodovania o neodkladnom opatrení oboznámil s vyšetrovacím spisom vedeným Okresným riaditeľstvom PZ v Liptovskom Mikuláši, odbor kriminálnej

polície, ČVS: ORP-214/1-VYS-LM-2023. Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že bolo začaté trestné stíhanie pre prečin Sexuálne zneužívanie podľa § 201b ods. 1 Trestného zákona. Ku vzneseniu obvinenia konkrétnej osobe doposiaľ nedošlo. Otec maloletej bol v konaní vypočutý ako svedok. Vyšetrovateľ pribral dňa 20.03.2023 znalkyňu PhDr. Martu Halašovou, PhD. z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých a poradenská psychológia za účelom vypracovania znaleckého posudku. Hoci na závery tohto znaleckého posudku poukazovala matka vo svojom vyjadrení k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, s obsahom znaleckého posudku nie je oboznámený otec, nakoľko ani po vypracovaní znaleckého posudku PhDr. Marty Halašovej, PhD. nedošlo k vzneseniu obvinenia voči jeho osobe. V aktuálnom čase má otec stále postavenie svedka v trestnom konaní. Z tohto dôvodu nemá právo oboznamovať sa ani nahliadať do vyšetrovacieho spisu. Vzhľadom na uvedené okolnosti sa súd síce oboznámil s obsahom znaleckého posudku PhDr. Marty Halašovej, PhD., ale v danom čase nemôže jeho závery použiť pre účely rozhodovania o neodkladnom opatrení, a to ani v prospech ani v neprospech otca. Z priebehu vyšetrovania nateraz vyplýva, že je potrebné vykonať ďalšie úkony a najmä znalecké skúmanie na to, aby bolo možné vzniešť obvinenie konkrétnej osobe. Dňa 12.06.2023 vyšetrovateľ pribral znalca MUDr. Juraja Gémeša, z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie sexuológia na zodpovedanie odborných otázok. Pre uvedené dôvody súd nemal ani oprávnenie (keďže nebolo vznesené obvinenie) pripojiť vyšetrovací spis ako prílohu k súdному spisu. Po oboznámení sa s obsahom vyšetrovacieho spisu na účely rozhodovania o neodkladnom opatrení, bol spis vrátený vyšetrovateľovi, nakoľko vo veci prebiehajú ďalšie úkony. Súd musel rozhodnúť o neodkladnom opatrení v zákonnej lehote a len na základe doposiaľ osvedčených skutočností. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie“.

8. Okresný súd zdôraznil, že maloleté dieťa má právo na zachovanie svojho vzťahu k obidvom rodičom a súd dbá na to, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov. Vzhľadom na vek dieťaťa je dôležité, aby sa citové väzby maloletej k obidvom rodičom udržiavali a rozvíjali. Nateraz nie sú preukázané také skutočnosti, ktoré by vylučovali otca z realizácie styku s maloletou. Súd vždy prihliada na záujmy maloletého dieťaťa. Rodičia majú aj rovnaké právo stretávať sa s maloletým dieťaťom. V čase rozhodovania okresného súdu maloletá má 4 roky a 7 mesiacov, v ktorom veku sa prehĺbujú jej vzťahy k najbližším osobám, ktorými sú predovšetkým rodičia a najintenzívnejšie sa vytvárajú citové väzby a dôvera k ďalším osobám. Otec má záujem podieľať sa na starostlivosti o maloletú, vzhľadom na citlivé okolnosti - obvinenie matky zo sexuálneho zneužívania maloletej, realizáciou styku aspoň tak, aby bol tento realizovaný v prítomnosti tretích osôb, prípadne kolízneho opatrovníka, čo v rámci prvého informovaného stretnutia rodičov neodmietla. Uviedla, že s navrhovaným postupom súhlasí. Maloleté dieťa podľa skutočností vyplývajúcich zo spisu, od roku jej narodenia žilo v spoločnej domácnosti s otcom, teda dieťa je zvyknuté na jeho prítomnosť a starostlivosť. Okresný súd uviedol, že na jednej strane rozumie obavám matky o zdravý duševný a fyzický vývin maloletej, na druhej strane však ide nateraz o nepreukázané skutočnosti, a preto súd nemá v danom čase zákonný podklad na prijatie záveru, aby otca vylúčil zo starostlivosti o maloletú.

9. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd poukázal na to, že k dohode o stretávaní sa s maloletou za prítomnosti tretích osôb medzi rodičmi nedošlo. V rámci rozhodovania o neodkladnom opatrení má súd obmedzené časové možnosti pre zabezpečenie účasti kolízneho opatrovníka, prípadne psychológa na stretnutiach otca s maloletou, a preto určil, že je oprávnený stretávať sa s maloletou otec výlučne za prítomnosti matky, a to počas víkendu, každú nedeľu v rozsahu dvoch hodín. Ide o minimálny rozsah stretávania zúžený na 8 hodín mesačne. Okresný súd tiež uviedol, že je to vážny zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, pričom do úvahy prichádza iba v odôvodnených prípadoch. Stretávanie výlučne za prítomnosti matky považuje okresný súd vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti začatého trestného stíhania za dostačujúce prihliadajúc na najlepší záujem maloletej, keď matka bude na stretnutiach s otcom vždy po celú dobu prítomná, čo vylučuje prípadné nevhodné správanie otca k maloletej. Navyše bude realizovaný styk na mieste verejne prístupnom, kde sa vždy budú nachádzať aj iné nezainteresované osoby. Tiež poukázal v súvislosti s prítomnosťou sociálneho pracovníka, či psychológa na takýchto stretnutiach na neprirodzenú atmosféru, čo pôsobí umelo a zdôraznil dostačujúcu prítomnosť matky na týchto stretnutiach.

10. Okresný súd ďalej odôvodnil zverenie maloletej do starostlivosti matky, ktorý postup odôvodnil v odseku 21, a tiež v záujme predídania nedorozumenia určil, že ak sa styk otca s maloletou nebude môcť z vážnych dôvodov realizovať, rodičia sú povinní navzájom si to oznámiť, najneskôr 24 hodín pred začiatkom styku a zdôraznil dočasný charakter nariadeného neodkladného opatrenia.

11. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie matka, a to i do výrokovkej časti II., kde namietala, že nezohľadňuje zásadné skutočnosti, možné riziká závažných dôsledkov na psychickú integritu maloletej, čo môže podľa záverov znalkyne Halašovej sa prejavíť aj neskôr aj celoživotne a jej aktuálne prežívanie, čo do podvedomého spracovania skutku, keď psychika maloletej pravdepodobne nie je schopná sa vyrovnáť s určitým psychickým obsahom, ktoré znalkyňa označila za obranný psychický mechanizmu maloletej. Odvolateľka poukázala na vyšetrovací spis ČVS: ORP-143/LM-LM-2023 s tým, že okresný súd svojou činnosťou de facto osvedčil zásadné skutočnosti, ktoré uvádza matka vo svojom vyjadrení k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o možných závažných dôsledkoch. Oboznámením sa s vyšetrovacím spisom mal súd možnosť prečítať kompletný znalecký posudok, a tiež vzhľadnú nahrávky maloletej, ktoré vykonala matka podľa usmernenia detského psychológa, ktorý bol odlišný od znalkyne PhDr. Halašovej. Poukázala na to, že na predmetných nahrávkach maloletá len 4 ročná pri hre a bez vedomia o tom, že je matkou monitorovaná, presne popisuje čo, kde a ako jej mal otec robiť a rozprávať (na jednej z nich na otázku, ako sa to malo diať, si maloletá sama stiahne nohavice, ľahne si chrbtom na gauč v obývačke, vedľa ktorého má kuchynku na hranie a roztiahne nohy, pričom reprodukuje, čo jej otec pri tom mal rozprávať „pod si šúchať pipinu“). Z uvedeného je zrejmé, že nešlo len o jednorázovú výzvu, nakoľko maloletá už vedela, čo od nej otec žiada, no na druhej strane okresný súd dôvodil tým, že nemôže závery znaleckého posudku PhDr. Halašovej použiť pre účely rozhodovania o neodkladnom opatrení ani v prospech, ani v neprospech otca. Vyčítala odvolateľka, že okresný súd nemal prejudikovať, či páchatelom skutku je alebo nie je otec, súd si mal vziať za osvedčené iné rozhodné skutočnosti a to tie, ktoré sa týkajú produkcie ohľadom konania otca, a s tým súvisiace závery znalkyne. Zdôraznila odvolateľka záujem maloletého dieťaťa, ktorý má byť prvoradý. Je nemysliteľné podľa odvolateľky, aby okresný súd po oboznámení sa so znaleckým posudkom PhDr. Halašovej zabezpečeným v rámci trestného konania, bez ohľadu na to, či je, či nie je vznesené obvinenie v konaní konkrétnej osobe, tieto skutočnosti nepovažoval za osvedčené a nevzal ich pri svojom rozhodovaní do úvahy. „Tu je nevyhnutné mať na zreteli, že to bola práve maloletá, ktorá urobila svojej matke a neskôr aj znalkyni oznámenie o tom, čo jej mal robiť jej otec a to po tom, čo mala mať bolesti „v pipine“, lebo jej ju mal tatino šúchať (pozn. ako to označovala maloletá). Nejde o obvinenia matky, ale o obvinenia maloletej voči jej otcovi, o ktorých sa znalkyňa vyjadrila tak, že „u poškodenej maloletej nekonštatujem sklony k vedomému účelovému spracovaniu skutočnosti, produkciu maloletej možno označiť za skôr vierohodnú (založenú na osobnej skúsenosti), maloletá dokázala pri dotazovaní v rámci hry (keď je sústredená hlavne na činnosť, ktorá ju zaujíma) opísať na vyzvanie a odkaz na to, čo o tom povedala mame, predmetné konanie svojho otca voči nej, u poškodenej mal. nekonštatujem sklony ku klamstvám a vymýšľaniu si. Maloletá do istej miery mohla byť ovplyvnená vo svojej produkcii matkou, pokiaľ ide o oživenie predmetnej produkcie maloletej. Pokiaľ ide o obsah produkcie, významné ovplyvnenie inou osobou nepredpokladám“.

12. V odvolaní uviedla odvolateľka, že pokiaľ sa otec voči maloletej dopustil toho, s čím sa psychika maloletej nie je schopná vyrovnáť, keď u nej pravdepodobne ide o disociáciu, potom je v hrubom rozpore so záujmom maloletej, byť v prítomnosti osoby, ktorá jej mala takýto stav disociácie spôsobiť. Záujem maloletej a jej psychické prežívanie nemá nič spoločné s trestnoprávnou zodpovednosťou páchatel'a sexuálneho zneužívania, ktorá prichádza do úvahy vtedy, ak existuje dostatok dôkazov na ustálenie záveru o vine páchatel'a, teda je už len následkom za spáchanie skutku. Záver okresného súdu, že nie sú preukázané skutočnosti, ktoré by vylučovali otca z realizácie styku s maloletou považuje matka maloletého dieťaťa za nesprávny a je podľa matky nemysliteľné, aby čakali až do právoplatného skončenia predmetnej trestnej veci, kým sa začne chrániť maloleté dieťa. Mala za to, že nie je osvedčené, že styk maloletej je v jej najlepšom záujme, považuje rozhodnutie za predčasné, arbitrárne, nevychádza z osvedčených skutočností. Nebolo osvedčené, že styk otca za danej situácie je v záujme maloletej. Je pravdou, že matka kategoricky neodmietla styk otca s maloletou, tento však podmienila riadnym vyšetrením maloletej. „Je len zbožným prianím matky maloletej rovnako ako každého rodiča, aby sa nikdy nestalo to, čo maloletá popisuje a rozpráva o svojom otcovi“. Okresný súd nesprávne vyhodnotil test proporcionality kolidujúcich práv a záujmov maloletej a rizík s tým spojených. Nesprávne ho vyhodnotil, keď ju svojím rozhodnutím vystavil možnému ohrozeniu jej psychiky so závažnými dôsledkami na jej psychickú integritu. Matka v rámci úpravy styku otca s maloletou zvažovala ako jediný prijateľný variant s maloletou prítomnosť psychologičky, ktorá by dokázala v prípade nevhodného správania usmerniť otca, čo matka nie je schopná, pretože výbušnosť a manipulatívne správanie otca, nedokáže matka dostatočne rozlíšiť tak ako psychológ. Nakoľko už počas spoločného života nedokázala nevhodnému správaniu otca maloletej pred deťmi zabrániť, rozhodla sa spolužitie a manželstvo z uvedeného dôvodu skončiť. Tiež dáva do pozornosti kriminálnu minulosť otca, ktorý bol v minulosti

trestaný za podvodnú činnosť, je pre neho príznačné klamať o rozhodných skutočnostiach. Teda ak sa vyjadroval, že maloletá mala nejaké problémy s genitáliami v minulosti, alebo že jej mal niekedy v minulosti natierať genitálie pri začervenaní, tak naposledy mala maloletá tieto problémy pred viac ako 1,5 rokom, na čo maloletá už iste zabudla. Znalčka PhDr. Halašová obligatórnu otázku znaleckého posudku, aby znalec uviedol ostatné okolnosti, ktoré nie sú obsiahnuté v otázkach a z hľadiska znalca je potrebné ich uviesť, uviedla „za hodné povšimnutia možno označiť vyjadrenie maloletej, že jej otec pri „šúchaní pipiny“ (keď mu mala povedať, že ju to bolí) mal povedať, že jej to robí brat P. (čo maloletá odmietla) a tiež opakované zdôrazňovanie gynekologických problémov maloletej zo strany otca (čo by vzhľadom na vek maloletej malo byť skôr doménou matky)“. Účasť psychológa je nevyhnutný na stretnutiach otca, pokiaľ si to objektívne stav vecí a najlepší záujem maloletej vyžaduje. Poukázala na to, že má ďalšie dve maloleté deti, o ktoré sa tiež stará a požadovať, aby sa vždy v nedeľu v čase doobedia po dobu dvoch hodín dostavovala do detského kútika, prichádza o čas, kedy takmer všetky matky pripravujú nedeľný obed, kedy sa matky spravidla učia so školopovinnými deťmi a rovnako tak robí aj matka maloletej, a preto súdom stanovený čas absolútne nezohľadňuje uvedené skutočnosti. Nerozumie tomu, prečo okresný súd pri realizovaní styku nezvážil aj tieto skutočnosti, aby mohla mať matka aspoň jeden víkend voľný bez napätia a stresu, ktoré jej spôsobuje už len pomyslenie na to, že sa má stretnúť v nedeľu s otcom maloletej.

13. K doručenému odvolaniu sa manžel - otec maloletého dieťaťa a ani kolízny opatrovník nevyjadrili.

14. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal oprávnený účastník konania (§ 2 ods. 1 a § 7 CMP v spojení s § 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v § 65 CMP až 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario, za súčasnej aplikácie § 219 ods. 3 CSP a § 378 CSP) napadnuté uznesenie potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti napadnutých výrokov uznesenia okresného súdu, ktorým návrhu manžela- otca maloletej vyhovel a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v písomnom vyhotovení uznesenia okresným súdom, krajský súd za aplikácie § 387 ods. 1, 2 CSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu v predmetnej časti. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 170/2005, pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia zopakoval tie závery napadnutého rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a tým je postačujúce len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP (do 30.06.2016 cez § 219 ods. 2 OSP) na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom uznesení okresného súdu.

15. Matka v odvolaní namietala okrem iného i arbitrárnosť napadnutého uznesenia. Okresný súd v odôvodnení svojho uznesenia uviedol relevantné skutkové zistenia, tieto v dostatočnom rámci pre účely nariadenia neodkladného opatrenia vyhodnotil a uviedol i právne predpisy, na základe ktorých posudzoval návrh otca vo vzťahu k záujmom maloletého dieťaťa. Rozhodnutie okresného súdu preto nemožno považovať za svojvoľné, či zjavne neodôvodnené, keď sa okresný súd v skutkovej a právnej rovine zaoberal nosnou argumentáciou a túto argumentáciu, aj pokiaľ išlo o vyhodnotenie záujmov maloletej B., riadne a dostatočne vyhodnotil, čo vyplýva z celého odôvodnenia napadnutého uznesenia z dôrazom na jeho ods. 18., 19. Okresný súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel a význam v kontexte relevantných zistení o skutkovom stave vo veci. Z judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že iba skutočnosť, že sa odvolateľ s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo o arbitrárnosti rozhodnutia súdu (I. ÚS 188/06).

16. Pokiaľ ide o vecnú stránku prejednávaneho prípadu, krajský súd sa stotožnil s úpravou rozsahu aj spôsobu stretávania sa otca s maloletým dieťaťom do rozhodnutia v predmetnej veci z hľadiska záujmu maloletého dieťaťa na stretávaní sa s otcom cez úpravu v § 387 ods. 1,2 CSP odkazuje na dostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu.

17. Podľa § 65 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

18. Podľa § 66 CMP odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

19. Podľa § 67 CMP vady konania pred súdom prvej inštancie prihlíada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

20. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie, akonáhle súd poskytne ohrozenému, alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený. Neodkladné opatrenie iba výnimočne je takým rozhodnutím, ktoré rieši vec samu. Neodkladné opatrenie v zásade nemá nahrádzať rozhodnutie vo veci samej a je dôvodné ho nariadiť vtedy, ak je ohrozený záujem maloletého dieťa, jeho zdravý vývoj, výchova, jeho výživa, a bez nariadenia neodkladného opatrenia by reálne mohlo dôjsť k poškodeniu záujmu maloletého a ohrozeniu jeho zdravia.

21. Pri prijímaní neodkladného opatrenia, ktoré je opatrením dočasným a neodkladným, prevláda požiadavka rýchlosti konania nad úplným preukázaním uplatneného nároku. K nariadeniu neodkladného opatrenia stačí, ak sú tvrdené skutočnosti aspoň osvedčené, t.j. ak sa javia aspoň pravdepodobnými. Zákon nepredpokladá, že súd bude pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení vykonávať dokazovanie a v § 329 ods. 1 CSP <. výslovne formuloval zásadu, že účastníci nemusia byť pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vypočutí a rovnako, že súd nemusí nariadiť pojednávanie. Pri samotnom osvedčovaní nároku potom nie je treba dôsledne dodržiavať tie formálne požiadavky, ktoré zákon ukladá pri dokazovaní, vrátane požiadavky, aby sa druhá strana sporu mohla pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení k obsahu návrhu a listín, z ktorých bude súd robiť záver o tom, či sú splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, vyjadriť.

22. Odvolací súd vo vzťahu k odvolacím dôvodom navrhovateľky- matky maloletej a vo vzťahu k svojmu rozhodnutiu, považuje za podstatné uviesť síce všeobecné, ale pre rozhodnutie odvolacieho súdu podstatné skutočnosti. Ústava pojem „súkromný a rodinný život“ bližšie nedefinuje. Keďže základné práva a slobody podľa ústavy je potrebné vykladať a uplatňovať v zmysle a duchu medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách (PL. ÚS 5/93, PL. ÚS 15/98), ústavný súd pri vymedzení obsahu uvedených pojmov prihlíadal aj na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), týkajúcu sa predovšetkým čl. 8 dohovoru a konštatoval, že práva rodičov k deťom spadajú pod pojem rodinný život, pričom vo veciach týkajúcich sa predmetných práv vždy treba vziať do úvahy najlepší záujem dieťaťa, ktorý môže prevážiť záujem rodičov. Spravidla nemá rodič právo na prijatie opatrení, ktoré by ohrozilo zdravie alebo vývoj dieťaťa (rozsudok veľkého senátu ESLP z 8. júla 2003 vo veci Sahin proti Nemecku, sťažnosť č. 30943/96, § 66). Článok 8 dohovoru nepriznáva žiadnemu z rodičov prednostné právo na výchovu dieťaťa (rozsudok ESLP z 21. februára 2006 vo veci Dostál proti Českej republike, sťažnosť č. 26739/04, § 55). Ochrana „rodinného života“ sa týka súkromia jednotlivca v jeho rodinných vzťahoch voči iným fyzickým osobám, čo v sebe zahŕňa vzťahy sociálne, kultúrne, ale aj morálne či materiálne (I. ÚS 13/00). ESLP uvádza, že si uvedomuje to, že vnútroštátne orgány nie sú všemohúce, spravidla keď sa stretávajú s rodičmi, ktorí nie sú schopní prekonať svoju nevraživosť a nedbajú na záujmy vlastného dieťaťa (rozsudok z 18. júla 2006 vo veci Pedovič proti Českej republike, sťažnosť č. 27145/03, § 115). Typ a rozsah opatrení závisí od okolností prípadu, avšak porozumenie a spolupráca všetkých zúčastnených osôb vždy predstavuje dôležitý faktor (rozsudok ESLP z 27. júna 2000 vo veci Nuutinen proti Fínsku, sťažnosť č. 32842/96 § 128).

23. Podľa jedného zo základných princípov mimosporového procesu vyjadreného v čl. 4 CMP, ktoré odvolací súd aplikuje pri svojom rozhodovaní, ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho „najlepšom záujme“. Inými slovami, objektívnym explicitne stanoveným zákonným kritériom pre rozhodnutie vo veci maloletého je „záujem maloletého dieťaťa“, čo korešponduje s podstatou a účelom základného práva maloletého dieťaťa na rodičovskú výchovu a starostlivosť a tomuto právu zodpovedajúcemu základnému právu obidvoch rodičov na starostlivosť a výchovu o svoje dieťa. Obsah týchto práv je homogenizovaný nielen v práve, ale súčasne aj v povinnosti na sústavnú starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj dieťaťa v zmysle ustanovenia § 28 ods. 1 písm. a) zákona o rodine. Pokiaľ teda ide o záujem maloletého dieťaťa, súd musí tento vyhodnocovať a zdôvodniť nielen mechanicky a formálne, ale s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu (porov. I. ÚS 378/2019).

Odvolačný súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní matky mal. B. vychádzal len primerane a podporne i z nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 38/2021 z 15. apríla 2021 „Ústavnému súdu neuniklo, že uvedenej problematike sa venuje aj spisba na stránkach odborných právnických periodík. Karkošková k uvedenej problematike napríklad uvádza: „V civilných súdnych konaniach o úpravu styku rodičov a maloletých detí v prípadoch, kde je ako argument proti jednému z rodičov vyslovené obvinenie zo sexuálneho zneužívania maloletých sa súdy prioritne spoliehajú na to, aké stanovisko k veci zaujme súdny znalec. Význam psychologického testovania dieťaťa, by sa nemal preceňovať bez ohľadu na to, či ho kompetentné orgány chcú využiť v rámci trestnoprávneho procesu alebo civilného súdneho konania. Výpoveď dospeléj osoby môže byť zaujatá a interpretácia nálezov neprímeraná. Nenájdenie diagnózy sexuálnej deviácie nie je dôkazom toho, že jedinec sa dopustil nelegálnych sexuálnych aktivít, a nie je ani zárukou toho, že mu možno bez rizík umožniť kontakt s dieťaťom bez dozoru. (k tomu pozri viac Karkošková, S. Problematika podozrení/obvinení zo sexuálneho zneužívania detí v kontexte rozhodovania o úprave styku rodičov a maloletých detí. in Justičná revue, 66, 2014, č. 8 9 str. 962 až 968). Aj napriek tomu, že súdy a orgány činné v trestnom konaní musia byť v súvislosti s maloletými veľmi aktívne, až podozrievavé, nesmú žiadnym spôsobom deštruovať vzťahy maloletého s ktorýmkoľvek z rodičov. V prípade procesnej synergie spočívajúcej v indikácii sexuálneho násillia znalcom v konaní s použitím termínu „zjavne“ a začatí trestného stíhania orgánmi činnými v trestnom konaní s použitím termínu „závažné“ nie je potrebné veľa k tomu, aby bol rodič odstavený od sľubne sa rozvíjajúceho vzťahu s dieťaťom (ktorý sa materializuje najčastejšie prostredníctvom stretnutia ergo styku s maloletým). Nízky vek dieťaťa, možná manipulácia zo strany jedného z rodičov, animozitné vzťahy medzi rodičmi, možné snahy fakticky nahradiť pokrvného rodiča novým partnerom sú všetko okolnosti, ktoré musia mať pri zisťovaní skutočného stavu veci mimoriadnu relevanciu a súd ich musí brať na zreteľ. Je ústavne neakceptovateľné, ak namiesto rozvíjania prepotrebného vzťahu sa dostávajú do popredia prvky odlučovania a vzdalovania rodiča a dieťaťa, pričom čas plynie osobitne nevýhodne pre odlúčeného rodiča. Uvedené môže spôsobiť navždy nereparovateľný stav, keďže v čase, keď sa vzťahy a dôvera medzi rodičmi a ich potomkami budujú, jeden z rodičov bude len v pozícii čakateľa na meritórne súdne rozhodnutie. Ústavný súd uvádza, že neodkladné opatrenia vo veciach maloletých sú značných zásahom do rodinného života a skutočne by k nim malo prichádzať len v odôvodnených prípadoch. Zakazovanie styku alebo jeho obmedzenie na úplné minimum by malo byť z ústavnoprávneho hľadiska len v pozícii prostriedku ultima ratio.“

24. Odvolačný súd pokiaľ sa týka predmetného styku, zo spisového materiálu považoval v zhode s okresným súdom preukázané, že rodičia sa nedokážu dohodnúť o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, pričom rodičovský vzťah je napätý, a to z dôvodu rozvodu a jednak z dôvodu, že matka podala na otca trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu sexuálneho zneužívania maloletej B.. Okresný súd sa výlučne pre účely rozhodovania o neodkladnom opatrení oboznámil s vyšetrovacím spisom vedeným Okresným riaditeľstvom PZ v Liptovskom Mikuláši, Odbor kriminálnej polície ČVS: ORP-214/1-VYS-LM-2023. Z tohto vyšetrovacieho spisu vyvodil záver, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním matky, že bolo začaté trestné stíhanie pre prečin sexuálne zneužívania podľa § 201b ods. 1 Trestného zákona. Ku vzneseniu obvinenia konkrétnej osobe zatiaľ nedošlo a otec maloletej bol vypočutý ako svedok. Zároveň vyšetrovateľ pribral dňa 20.03.2023 znalkyňu PhDr. Martu Halašovú, PhD. z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých a poradenská psychológia, za účelom vypracovania znaleckého posudku. Na závery znaleckého posudku poukazovala matka už vo svojom vyjadrení k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom otec nebol oboznámený s obsahom znaleckého posudku. Zatiaľ nedošlo k vzneseniu obvinenia otcovi maloletej, ktorý v čase rozhodovania okresného súdu mal postavenie svedka v trestnom konaní. Je zrejmé z odvolania matky, ako i z jej vyjadrenia tak, ako je súčasťou spisového materiálu okresného súdu, z č.l. 68 a nasl. spisu, že podľa uvedenia samotnej matky, že nie je zrejmé, čo je pre maloletú vhodnejšie, či v tomto prípade je pre maloletú vhodnejšie ju chrániť od kontaktu s otcom, keďže v prípade maloletej má dochádzať podľa znalca k podvedomému spracovaniu vyšetřovaného skutku (pravdepodobne ide o disociácie - obranný psychický mechanizmus) alebo otcovi styk umožniť aspoň na krátku chvíľu za prítomnosti psychologičky v záujme vnímania otca v premise role muža v živote maloletej, navrhla návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. V odvolaní voči rozhodnutiu okresného súdu však už matka vyhranila svoj postoj a uviedla, že žiadnymi skutočnosťami nebolo osvedčené, že styk otca za danej situácie je v záujme maloletej, rozhodnutie okresného súdu považuje v tejto časti za nepresvedčivé. Odvolačný súd mal za to, že závery okresného súdu v tomto smere, zohľadniac samozrejme výsledky i znaleckého dokazovania tak, ako boli zhrnuté v odseku 18 napadnutého uznesenia, vytvorili dostatočný základ pre konštatovanie, že maloleté dieťa má právo na zachovanie

svojho vzťahu k obidvom rodičom a je potrebné, aby súd dbal na to, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a na udržiavanie pravidelného rovnocenného, rovnoprávneho, osobného styku s obidvomi rodičmi. Práve s dôrazom na vek dieťaťa je dôležité, aby sa citové väzby maloletej k obidvom rodičom udržiavali a rozvíjali a nie sú preukázané, tak k momentu rozhodovania okresného súdu ako ani k momentu rozhodovania krajského súdu, také skutočnosti, ktoré by vylučovali otca z realizácie styku s maloletou. Ak okresný súd prihliadal na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia, tak odvolací súd mal za to, že toto sú tie záujmy maloletého dieťaťa, ktoré vyžadujú ochranu a rozhodnutie súdu tak, ako vyplýva z rozhodnutia okresného súdu. Tiež nemožno, napriek vzniknutej situácii, s dôrazom najmä na záver okresného súdu vyslovený v ods. 19 v poslednej vete napadnutého rozhodnutia, zatradiť práva rodičov stretávať sa s maloletým dieťaťom. Je zrejmé, že v tomto veku sa prehĺbujú vzťahy maloletého dieťaťa k najbližším osobám, ktorými sú predovšetkým rodičia, najintenzívnejšie sa vytvárajú citové väzby, dôvera aj k ďalším osobám. V prípade, ak nie je zabezpečený dostatočný kontakt obidvoch rodičov s maloletým dieťaťom, nie je možné, aby sa citové väzby vytvárali. Ak okresný súd v tomto smere poukázal i na závery prvého informovaného stretnutia rodičov, kedy matka stretávanie neodmietla, s navrhnutým postupom súhlasila, tak tento poukaz, podľa krajského súdu vo vzťahu k vzniknutej situácii nie je možné prehliadnuť, ktorý záver je samozrejme prijatý i za situácie, že odvolací súd rozumie obavám matky o zdravý duševný a fyzický vývin maloletej, avšak v situácii, keď neboli uvedené skutočnosti bez akýchkoľvek pochybností preukázané, nebolo možné vytvoriť zákonný podklad, v štádiu konania o nariadení neodkladného opatrenia, aby bol otec úplne vylúčený zo starostlivosti o maloleté dieťa. Je zrejmé, že okresný súd uvedené skutočnosti zobral do úvahy, ak z odseku 20 napadnutého uznesenia okresného súdu vyplýva, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou výlučne za prítomnosti matky, aj to len vo výrazne zúženom časovom rozsahu, a to 8 hodín mesačne. Súhlasí odvolací súd s okresným súdom, že realizácia styku iba v prítomnosti druhého rodiča je vážnym zásahom do výkonu rodičovských práv a povinností a prichádza do úvahy iba v odôvodnených prípadoch. Odvolací súd zastáva názor, že prítomnosť matky zabezpečí najlepší záujem maloletej, keďže matka bude prítomná na stretnutiach s otcom vždy po celú dobu. Nemohol sa stotožniť odvolací súd s tvrdením odvolateľky, že k ochrane maloletého dieťaťa a jeho psychickej integrity by došlo len v tom prípade, ak by išlo o variant stretávania sa otca s maloletou za prítomnosti psychologičky, ak matka tvrdila v odvolaní nevhodné správanie otca maloletej pred deťmi, tak uvedené zostalo len vo všeobecnej rovine, bez bližšieho ozrejmienia skutkov, ktoré k tomuto tvrdeniu viaže, poukazuje sa pritom na podaný návrh na rozvod manželstva ako je súčasťou spisového materiálu, kde matka v tejto rovine uviedla, že „v neposlednom rade hádkami trpia aj naše deti“, čo však bez ďalšieho nenapĺňa jej uvedené tvrdenie v odseku 14 podaného odvolania.

25. Matka v podanom odvolaní namietala, že nie je osvedčené, že styk otca s maloletou je v jej najlepšom záujme, ktorého základom je podľa nej nedostatočné, predčasné, arbitrárne rozhodnutie okresného súdu, pretože nevychádza z osvedčených skutočností o psychickom prežívaní maloletej v súvislosti s konaním otca a súd nesprávne podľa matky vyhodnotil kolidujúce práva a záujmy maloletej. V rovine týchto záverov poukazuje odvolací súd i na skutočnosti uvádzané samotnou matkou v odseku 4 odvolania, z ktorého vyplýva, že samotná znalkyňa podľa tvrdení matky uviedla „maloletá do istej miery mohla byť ovplyvnená vo svojej produkcii matkou, pokiaľ ide o oživenie predmetnej produkcie maloletej“. Zo záverov znalkyne v tomto smere vyplýva, že znalkyňa uviedla tak, ako vyplýva z odseku 4 podaného odvolania matkou „možno označiť za skôr vierohodnú“ (č.l. 96 spisu). Vzhľadom na uvedené skutočnosti potom odvolací súd nemohol sa stotožniť s tvrdením matky, a to výlučne pre účely nariadenia neodkladného opatrenia, že nie je osvedčené, že styk otca s maloletou je v jej najlepšom záujme, ak v danom štádiu konania znalkyňa sa vyjadrila termínom „za skôr vierohodnú“, a tiež bolo pripustené v spojení s uvedeným „maloletá do istej miery mohla byť ovplyvnená vo svojej produkcii matkou pokiaľ ide o oživenie predmetnej produkcie maloletej“. Samozrejme odvolací súd v tejto rovine chápe starosť matky o maloleté dieťa, avšak základom rozhodnutia odvolacieho súdu sú skutočnosti, ktoré vychádzajú z obsahu spisového materiálu okresného súdu. Ak samotná matka potom v odvolaní prostredníctvom právnej zástupkyne uviedla, že vykonané dokazovanie PhDr. Halašovou bolo výlučne v nadväznosti na skutok sexuálneho zneužívania a nie prežívania a záujmov maloletej, tak za vzniknutej situácie berúc do úvahy zvýraznené závery zo znaleckého dokazovania PhDr. Halašovej a tohto tvrdenia matky, potom nebolo možné k momentu rozhodovania odvolacieho súdu konštatovať absenciu posúdenia okresným súdom vo vzťahu k záujmom maloletého dieťaťa, ak samotná matka tvrdí a zvýrazňuje iné zameranie predmetného znaleckého dokazovania, tak potom záver okresného súdu vyslovený v odseku 19, že „nateraz nie sú preukázané také skutočnosti, ktoré by vylučovali otca z realizácie styku s maloletou. Súd

vždy prihliada na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu výchovného prostredia“, nie je možné považovať za nesprávny, resp. predčasný.

26. Ak matka v podanom odvolaní vo vzťahu k záverom okresného súdu zdôrazňovala kriminálnu minulosť otca, ktorý mal byť v minulosti trestaný prevažne za podvodnú činnosť a je pre neho príznačné klamať o rozhodných skutočnostiach, tak podľa obsahu spisového materiálu uvedené tvrdenie zostalo len v rovine tvrdení, bez bližšej konkretizácie tejto kriminálnej minulosti otca ako i jeho správania.

27. Vo vzťahu k odvolaciemu tvrdeniu v odvolaní pod odsekom 16, v zmysle ktorého „pokiaľ sa aj vyjadroval o tom, že maloletá mala mať nejaké problémy s genitáliami v minulosti alebo že jej mal niekedy v minulosti natierať genitálie pri začervenaní, uvádzame, že naposledy mala maloletá tieto problémy pred viac ako 1,5 rokom, na čo maloletá už isto zabudla“, že uvedené tvrdenie zostalo len v rovine tvrdení, a to z obsahu spisu podľa zistení odvolacieho súdu.

28. V odvolaní matka v odseku 17 zdôraznila, že pokiaľ odvolací súd vyhovie návrhu na styk otca s maloletou B., tak by mal tento styk prebiehať za prítomnosti psychológa, ktorý môže vhodne zakročiť a zamedziť nevhodným apelom voči maloletej s tým, že psychológ môže najskôr zafinancovať aj nežiadúce psychické prežívanie na strane maloletej B. a predísť v prípade traumatizácie maloletej prehlbovaniu jej disociácie, čo matka nemusí spozorovať hneď alebo vôbec. V tomto smere poukazuje odvolací súd na dostatočné odôvodnenie posúdenia okresným súdom takéhoto návrhu matky na zabezpečenie účasti psychológa pri stretnutiach s otcom tak, ako vyplývajú z odseku 20 napadnutého rozhodnutia, od ktorých nemal odvolací súd dôvod sa odkloniť.

29. Ak v rámci podaného odvolania matka namietala určený čas stretnutí s poukazom na svoje právo tráviť každý týždeň v nedeľu podľa svojich záujmov, tak odvolací súd v tomto smere zdôrazňuje záujmy maloletého dieťaťa a v konečnom dôsledku i na samotné obmedzenie rodičovských práv otca, ktorému sa styk s dieťaťom rozhodnutím okresného súdu zúžil na 8 hodín mesačne, v záujme zachovania citových väzieb a vývinových potrieb maloletej, samozrejme s ohľadom na vzniknutú situáciu vyvolanú nezhodami medzi otcom a matkou ako i situáciou vyplývajúcou z vyšetrovacieho spisu vedeného Okresným riaditeľstvom policajného zboru v Liptovskom Mikuláši a tiež na závery po vypracovaní znaleckého posudku PhDr. Marty Halašovej.

30. Odvolací len pre úplnosť, primerane a podporne vo vzťahu k svojim záverom uvádza, že i v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 38/2021 z 15. apríla 2021 sa uvádza, že „Vo výnimočných prípadoch, pokiaľ to vyžaduje záujem maloletého syna, teda môže dôjsť k obmedzeniu alebo k zákazu styku rodiča s maloletým synom a vždy sa tak udeje len v záujme maloletého dieťaťa, ak akékoľvek stretávanie sa rodiča a dieťaťa má priamy negatívny vplyv na zdravý vývin maloletého. To však musí byť (aj pre účely neodkladného opatrenia) relevantne preukázané. Ústavný súd uvádza, že neindikoval dostatočné dôvody pre aktuálnu nevyhnutnosť napadnutého neodkladného opatrenia.“

31. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

32. Vychádzajúc z prezentovaných úvah sa odvolací súd stotožnil s určujúcim záverom súdu prvej inštancie, ktorým upravil styk otca s maloletou v nevyhnutnom rozsahu s cieľom maloletej zabezpečiť kontinuitu poskytovanej starostlivosti zo strany otca, a aby zamedzil odcudzeniu medzi otcom a dieťaťom prihliadajúc na vek dieťaťa. Vzhľadom na skutkové okolnosti však okresný súd podľa zistení odvolacieho súdu v dostatočnom rámci zohľadnil i skutočnosti, špecifiká v prejednávanej veci, preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu potvrdil ako vecne správne cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP a v podrobnostiach odkazuje na dostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia.

33. Dodáva odvolací súd, že v danom prípade ide o dočasnú úpravu, ktorá bude predmetom ďalšieho skúmania a dokazovania vo veci samej. Rozsah tohto skúmania a dokazovania by presiahol možnosti súdu v konaní o nariadení neodkladného opatrenia, okrem iného aj z dôvodu viazanosti zákonnými lehotami. Pri zmene podstatných skutkových okolností z hľadiska záujmu maloletej B., nie je vylúčená zmena resp. zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia, a to i v štádiu pred meritorným rozhodnutím súdu prvej inštancie.

34. O nároku na náhradu trov konania bude rozhodnuté v konaní vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.